

वा धर्षयिष्यन्ति नैर्हताः । न च ते सदृशो राम ! वीर्य-
णान्यो भविष्यति । सदेवनरनागेषु लोकेष्विह पुमां-
स्त्रिषु । न सौभाग्ये, न दाक्षिण्ये, न बुद्धिभ्रुतिपौरुषे ॥
नोत्तरे प्रतिपत्तव्ये त्वत्सुल्यो वा भविष्यति । एतद्विद्यादयं
प्राप्य यशसाव्ययमाश्रयि ॥ बलामतिबलां चैव ज्ञान-
विज्ञानमातरौ । क्षुत्पिपासे च ते राम ! नात्यर्थं पोडयि-
ष्यतः ॥ जयश्व दुर्गकान्तारप्रदेशेष्वटवीषु च । सारतां
त्रिषु लोकेषु गमिष्यसि च राघव ! ॥ पितामहसुते हेरते
विद्ये चायुर्बलावहे । पातं त्वमसि काकुत्स्थ ! विद्ययोर्ध-
ह्येषेऽनयोः ॥ स्वभावजैर्गुणैर्दिव्यैः कर्मजैर्बलैर्दृढैः ।
भूयस्तव गुणोत्कर्षमेते विद्ये करिष्यतः ॥ ततो रामो जलं
स्रष्ट्वा प्राञ्जलिः प्रणतः स्थितः । प्रतिजयाह ते विद्ये
विश्वामित्वात् तपोधनादिति” अतिशयितं बलम् प्रा०
स० । अत्यन्ते बले, सामर्थ्ये, सैन्ये च न० । अतिरिक्तं बल-
मस्य । अत्यन्तबलयुक्ते त्वि० “जयत्यतिबलो रामो लक्ष्म-
णश्च महाबल” इति रामा० । अतिरथे च भारते अति-
रथविषयएव, “एष ह्यतिबलोमत” इति भीष्मेण भूरिथः
प्रयुक्तत्वात् बलकार्यत्वाच्च तस्य तथात्वम् ।

अतिबाला स्त्री अतिक्रान्तो बालं बाल्यावस्थाम् । द्विर्षवय-
स्त्रायाम् “वर्षमात्रा तु बाला स्यादतिबाला द्विर्षाधिकीति”
स्मृत्यायां गवि “अतिष्टब्धामतिक्रान्तशामतिबालां च रोगि-
णाम् हत्वा चरेदिति” स्मृतिः । अत्यन्तबाले त्वि० ।

अतिब्रह्मचर्य्य पु० अतिक्रान्तो ब्रह्मचर्य्यम् अत्या०स० ।
स्त्रीसङ्गमकारिणि ब्रह्मचर्य्यत्यागिनि ।

अतिभारः पु० अत्यन्तोभारः गुरुत्वम् स्वकार्य्यकरणे क्षमता-
विशेषो वा । अत्यन्तगौरवे अत्यन्तभारे, “न चातिभारः
समर्थानामिति” अतिशये “सा सुक्तकण्ठं व्यसनातिभा-
रात् चक्रन्द विग्ना कुररीव भूय” इति रघुः । वेगे च ।

अतिभारग पु० अतिभारेण वेगेन गच्छति गम-ड ३त० ।
खरे अश्वतरे गर्हभाह्वडवाजाते अश्वभेदे ।

अतिभी स्त्री अतिबिभेयस्याः दर्शनात् अति+भी-क्लिप् । वज्र-
ज्वालायाम् । तद्दर्शने हि लोकानामतिभीतिर्लोकसिद्धा ।

अतिभूमि स्त्री अतिशयिता भूमिर्मर्यादा प्रा०स० । अति-
मर्यादायाम्, आधिक्ये च । “प्राप्य सन्ध्यसदादतिभूमिं
दुःसहस्रनभराः सुरतस्तेति” माघः । अतिक्रमेऽध्ययी० ।
मर्यादातिक्रमेऽव्य० । भूमिं मर्यादां वाऽतिक्रान्ते त्वि० ।

अतिभोजन न० अत्यन्तं मर्यादासतिक्रमप्र भोजनम् । यस्य
यावत् भोजनसुचितं तदतिक्रमेण भोजने ।

अतिमङ्गल्य पु० अतिमङ्गलाय हितम् अतिमङ्गल+यत् ।
विल्लवृत्ते । प्रा०व० । अतिमङ्गलहिते त्वि० ।

अतिमर्यादा अव्य० । अतिक्रमे अव्ययी० । मर्यादातिक्रमे ।
अतिक्रान्तो मर्यादां अत्या०स० । मर्यादासति-
क्रान्तवति । यस्य वस्तुनः यावती सीमा तदतिक्रान्ते
निर्मर्यादे त्वि० ।

अतिमात्र त्वि० अतिक्रान्तो मात्रामत्यं अत्या०स० । अति-
शयिते, मात्रातिक्रमकर्त्तरि च । अतिशयिता मात्रा
प्रमाणमस्य । भृशार्थे त्वि० । “सुनिव्रतैस्तासतिमात्रकर्षि-
तामिति” कुमा० । अतिक्रान्तोमात्रां प्रमाणम् अत्या०
स० । दृष्टप्रमाणे त्वि० । [दृष्टिवीक्षणार्थे ।

अतिमात्रशस् अव्य० अतिमात्र+शस् । अतिप्रमाणकारक-
अतिमान पु० अत्यन्तः मानः अभिमानः । अर्नुचिताभिमाने
“अतिमाने च कौरव” इति चाणक्यः । अतिक्रान्तोमानं
प्रमाणम् अत्या०स० । प्रमाणाधिके त्वि० ।

अतिमानुष त्वि० अतिक्रान्तो मानुषचरित्वम् अत्या०स० ।
मनुष्यायोग्ये दिव्ये कर्मादौ । “कर्म्म तस्यातिमानुष-
मिति” पुरा० । तथाभूते रूपदौ च ।

अतिमित्व न० अत्यन्तं परमं मित्वम् । अत्यन्तबान्धवे “जन्मसम्पद-
विपत् क्षेमं प्रत्यरिः साधकोबधः मितं परममित्वञ्चेति”
ज्योतिषोक्ते नृणां जन्मतारावधि नवसाष्टादशसप्रविंशा-
त्मके परममित्वतारके च ।

अतिसुक्त त्वि० अतिशयेन सुक्तः विदेहकैवल्यं गतः अति+
सुच-कर्त्तरि क्त । निर्वाणसुक्तिमिति । अतिक्रान्तो सुक्तां
शौभ्रात् अत्या०स० । माधवीलतायां, तिनिश-
वृत्ते च पु० ।

अतिसुक्तक त्वि० अतिसुक्त+स्वार्थे कन् । निर्वाणसुक्तिमिति
अतिशयितसुक्ते च । सुचा भावे क्त अतिशयेन सुक्तं बन्ध-
हीनता यस्य कप् । तिन्दुकवृत्ते, तालवृत्ते च पु० ।

अतिसुक्ति स्त्री अत्यन्ता सुक्तिः । विदेहकैवल्ये तत्त्वज्ञाना-
नन्तरम् “तस्य तावदेव चिरं यावत् विमोक्ष्ये इति” श्रुति-
दर्शिते शरीरत्यागे, अतिमोक्षादयोष्यत्पार्थे पु० ।

अतिमृत्यु पु० अतिक्रान्तो मृत्युम् अत्या०स० । मोक्षे “तमेव
विदित्वाऽतिमृत्युमेति नान्यःपन्था विद्यते” इति श्रुतिः ।
स्वाहृष्टादिभिः शरीरसंबन्धोहि जन्म, तद्वियोगश्च मरणम्
तदभिमानिनोजीवस्य । सति च ज्ञाने तन्ब्रूलाज्ञाने निवृत्ते
तद्धेतुकशरीरसंबन्धादिकं तन्तुदाहे पटदाहवत् स्वयं निवर्त्तते
अत एव ज्ञानवतो देहादिसंबन्धे श्रुतिनिरास “अशरीरं